

ה"ט 16307/05/22 - האני חלומה נגד ריאאל ארשיד, ריאאל ארשיד, נגד, נוהא האני חלומה 2. האני חלומה 3. חלומי האני חלומה

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 16307-05-22 חלומה נ' ארשיד
ה"ט 26011-05-22 ארשיד נ' חלומי ואח'

לפני כבוד השופטת הבכירה, רים נדאף
בתיק 16307-05-22 האני חלומה
המבקש
נגד
המשיבה ריאאל ארשיד ת"ז

בתיק 26011-05-22 ריאאל ארשיד ת"ז
המבקשת
נגד
המשיבים 1. נוהא האני חלומה 2. האני חלומה 3. חלומי האני חלומה

פסק דין

1. המדובר בשתי בקשות הדדיות חלקית למניעת הטרדה מאיימת, ואשר הדיון בהן אוחד בפניי.
2. ביום 9.5.22 ניתן צו במעמד צד אחד בתיק 16307-05-22, וביום 12.5.22 ניתן צו במעמד צד אחד בתיק 26011-05-22, והיום התקיים בפניי דיון במעמד הצדדים.
3. המבקש חלומה (להלן: חלומה") טוען כי המשיבה מגיעה כל יום לבקר את אימה שעברה להתגורר לא מזמן בשכנות לביתו, ומחנה את רכבה במקום החניה של משפחתו, ולא משאירה מקום להחניית מערבל הבטון שלהם בחנייה שלהם ליד הבית. ביקשו ממנה מספר פעמים לא לחנות שם, והמשיבה לא נענית, ומתחילה לקלל ולאיים. הדבר מטריד אותם, ומפריע לחנייה שלהם, ואף יום אחד התעכבו ביציאה לעבודה שעתיים בגלל שהמשיבה חסמה את חניית מערבל הבטון. אשתו של המבקש פנתה למשיבה לדבר איתה, והיא דחפה אותה והפילה אותה במדרגות וגם דחפה את חלומה עצמו. הם פנו למשטרה מספר פעמים, והמשטרה הפנתה אותם לקבלת צו בבית המשפט.
4. המשיבה ארשיד (להלן: "ארשיד") טוענת כי היא חונה בחנייה ציבורית ולא בחנייה פרטית של משפחת חלומה, וכי היא הותקפה פיזית ע"י בני המשפחה שלהם, היכו אותה והשאירו סימנים בגופה ואף הגישה תלונה

במשטרה.

5. בדיון של היום חזרו הצדדים על טענותיהם. ב"כ ארשיד הציג תמונה של החניה וטען כי אין המדובר בחניה פרטית של חלומה אלא בחניה ציבורית, ליד מדרכה ציבורית. חלומה הציג מפה והצביע על מקום החניה שבמחלוקת כחלק מהקרקע שלו, חנייה שיועדה לו לטענתו ע"י העירייה, שם הוא מחנה את מערבל הבטון של המשפחה. הוא טען כי מאז שאמה של ארשיד עברה לגור בבנין הסמוך למשפחתו החלה ארשיד לחנות בחנייה שלהם, והחלו הבעיות.
6. בתו של חלומה, משיבה מס' 1 בתיק 26011-05-22 טענה כי לביתה של אמה של המשיבה יש חנייה פרטית מתחת לבנין, חנייה ריקה שארשיד יכולה לחנות שם בקלות, אלא שהיא בוחרת בכוונה תחילה לחנות במקום שלהם כדי להקניט אותם ולהטרידם. היא הציגה תמונה של החנייה הריקה ליד הכניסה לבנין המגורים של אמה של ארשיד.
7. ארשיד בתגובתה הודתה שזו אכן חניה ליד הבנין, אך טוענת כי היא עובדת בחברת כוח אדם, לחוצה בזמן, ולכן החנייה ליד הבנין או מתחת לבנין מעכבת אותה ביציאה ובכניסה לחנייה.
8. באשר לטענות האלימות מצדה היא טענה כי לאחר שהותקפה והוכתה ע"י המשיבים היא החזירה מכות.
9. לאחר שעיינתי בבקשות בשני התיקים, ושמעתי את טענות הצדדים, וב"כ ארשיד שוכנעתי כי יש להותיר על כנם את שני הצווים שניתנו במעמד צד אחד, ואבהיר;
10. באשר לבקשת חלומה, שוכנעתי כי יש בהחניית רכבה של ארשיד במקום המצוין ע"י חלומה בבקשה ובמפה שהוצגה בפניי כי להטריד את משפחת חלומה. מבלי לקבוע כל ממצא באשר לבעלות באותו שטח או בטענה שהעירייה הקצתה לחלומה אותה חנייה כחנייה פרטית, טענות שחורגות מתחום הסמכות של בית המשפט במסגרת הליך זה, הרי המעבר של אמה של ארשיד לשכונה מלפני שלושה חודשים לא אמור לשנות את המצב הקיים בו החנו משפחת חלומה מאז ומתמיד את מערבל הבטון שלהם באותו מקום ללא מפריע.
11. הדבר מקבל משנה תוקף לאור מצוקת החנייה הידועה בעיר נצרת ובאותה שכונה. הדבר מקבל משנה תוקף גם לאור העבודה כי ארשיד לא מתגוררת כלל באותה שכונה, וכי החניית רכבה שם, כמבקרת במקום, נעשית אך ורק עם ביקוריה בבית אמה באותה שכונה.
12. יתרה מכך, ארשיד הודתה כי לבנין המגורים בו מתגוררת אמה יש חנייה פרטית בשפע מתחת לבנין, חניה שהוצגה בפניי ע"י משיבה מס' 1, נוהא, ואין לקבל את תגובתה של ארשיד בעניין זה כי היא בוחרת לא לחנות שם מטעמי נוחות, כדי לא להתעכב בכניסה וביציאה מהחנייה, או מהשכונה.

13. אין מקום להעדיף את שיקולי הנוחות של ארשיד, שאינה מתגוררת בשכונה, על פני שיקולי הנוחות של חלומה שגרים באותה שכונה שנים. אם יש לארשיד מקום חנייה בשפע מתחת למבנה שבו מתגוררת אמה, עליה לחנות שם, בלי להטריד את משפחת חלומה או להפריע להם בחנייה שלהם, או לשנות את המצב הקיים שהיה בשטח לפני שעברה אמה של ארשיד לגור באותה שכונה.

14. יתרה מכך, על ארשיד לגלות תום לב, וכוונות טובות ולחנות במקום המיועד לדיירי הבניין, כדי לחסוך כל חיכוך מיותר עם משפחת חלומה ולהימנע מתפיסת החנייה בה התרגלו לחנות תקופה ארוכה לפני שאמה עברה לגור שם.

15. מאידך, שוכנעתי כי משפחת חלומה אכן נהגה באלימות פיזית, ומילולית כנגד ארשיד בוויכוחים שלהם על אותה חנייה, ועליהם להימנע מכל גילוי אלימות עתידיים כלפיה.

16. לסיכום, שני הצווים יעמדו בתוקפם, ועל שני הצדדים לנהוג, בין היתר, בהתאם לאמור בסעיפים 14-15 לעיל.

אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא פסק דין לצדדים, ותסגור את שני התיקים.

ניתן היום, כ"ב אייר תשפ"ב, 23 מאי 2022, בהעדר הצדדים.